

יפ:

עין משפט
נר מצוה

קב א מ" ס"א מהל' עבודת יו"ט הלכה ז'
 קב ב מ" ס"ב מהלכות ק"ש הלכה טו ש"ע
 א"ח ס"י סג סעיף ז'
 קב ג מ" ס"ב מהלכות דעות הלכה ד ומג"א
 ס' קט רמ"א ב"ד ס' רמז סעיף כה'
 קב ד מ" ס"א מהל' עבודת יו"ט הלכה ז'
 ח

רבינו חננאל

[illegible]

י"ל דלא בעי למיפשת מדבריא אמוֹראים
אלא ממתי' וברייתא ובי האי גווגא
י"ל אהא דמיבעיא לן בפי"ק דבי"מ
(והו' וס' וצפ' הכותב (כפחותי פט):
אם למנהג מן האירוסין אית לה
הכחשה ולא איפשיטא אע"ג דכחשה
דוכתי בש"ס משמע דפרק גערה
והשם מה. וס' ודפרק האומר (קדוש)
דף קה. וס' דלית לה הכחשה כמו
דשוחביט שם ר"י אלא לא בעי למיפשת
אלא ממתי' וברייתא (א) ולי נראה
לדעולס פשיטא ליה מדבר הוגא
בעיה דרבי יהושע דשלוחי דרחמנא
עניה דאי ס"ד שלוחי דידן דווקא
עניה ולא שלוחי דרחמנא כלל וזי
איכא מידר כ' והתם מיבעיא ליה אי
שלוחי דידן קאמ דהוי להו שלוחי
דרחמנא ושלוחי דידן או שלוחי
דרחמנא דווקא והא לא מצי למיפשת
מדבר הוגא דאפילו אי שלוחי דידן
גמרי הוו מקריי אע"ג דאין לא מציין
למיבעיא כיון דלף שלוחי דרחמנא
עניה ומילתא דרב הוגא בריה דרב
יהושע דאמר (לא) שלוחי דידן עניה
לא נפקא מיניה מידר לענין מודר
הגאה דבין אי שלוחי דידן דווקא עניה
בין אי שלוחי דרחמנא גמי עניה
אסוקר כמודר הגאה דקא מצי ליה
בין אי נראה דנפקא מיניה אי אמר בעל
ההקדשן לא בעינא דלקריבא (כהן)
שבאותו משמר אלא כהן אחר אי
הקריבן שלוחי דידן דווקא הא אמר לא
בעינא ולא מקריב ליה כהן שבאותו
משמר בעל כרחו וזי מקריבן שבאותו
דרחמנא עניה גמי דמפרשינן אף
שלוחי דרחמנא עניה עיקרם שלוחי
דרחמנא עניה ולא כל כמיניה לעבד
על דאם שלא יקריביוהו משמר (א)
ב"ב י"א בתפ"ה. נראה לי כי צ"ס שאל
מפני היראה ומשיב מפני הכבוד
ולא כהפלה להקריבן (הגהות דף ג')
אפילו מן שאל בשולמו לא ישינו
אפי' נחש כרוך על עקביו לא יפסיק:
אחיה

להיכר

שבעת ימים פרק ראשון יומא

ה' חמשה עשר שבט ה'תשס"ח
בית דין שלום ושלום

יאִיכא מדי דאָנן לאַ מצינן למעבד ושלוחי
 ידן מצו עבדי הכי קאמרי ליה משביעין
 גו עלך על דעתינו ועל דעת בית דין:
 וא פורש וזוכה והן פורשין ובוכין וכו':
 וא פורש וזוכה "שחשדותו צדוקי והם
 ורשין ובוכין" דא"ר יהושע בן לוי כל
 חושד בכשרים לוקה בגופו וכל כך למה
 בשל אִתְקוּ מבחזין ויכנים בדרך שהצדוקין
 שאלו ת"ר "מעשה בצדוקי אחד שהתקן
 בחזין והכנים בציציתו היה שמו שמחה
 וזלה פגע בו אביו אמר לו בני אף על פי
 הצדוקין אנו מתיראין אנו מן הפרושים אמר
 כל ימי הייתי מצטער על המקרא הוה יכי
 ענן אראה על הכפורה אמרתי מתי יבוא
 ידי ואקיימו עכשיו שבא לידי לא אקיימו
 אמר לא היו ימים מועטים עד שמת והוטל
 אשפה והיו תולעין וציצין מחוטמו ויש
 ומרים ביציצתו נגיף רתני רבי חייא כמין
 ול נשמע בעזרה שבא מלאך וחבטו על
 גו ונכנסו אחיו הכהנים ומצאו ככף רגל
 גל בין כתפיו שנאמר "ורגליהם רגל ישרה
 ככף רגליהם ככף רגל עגל": א"ר זכריה בן
 כוטל וכו': מתני ליה רב חנן בר רבא
 חייא בר רב קמיה דרב א"ר זכריה בן
 פוטל ומחוי ליה רב בידיה קוטל ונימא
 רבי מימר ק"ש הוה קרי וכי אלא גוונא מי
 רבי והא"ר יצחק בר שמואל בר מרתא
 הקורא את שמע לא ירמוז בעיניו ולא יקרין
 שפתותיו ולא יורה באצבעותיו ותניא רבי
 לעזר חסמא אומר הקורא את שמע ומרמוז
 עיניו ומקרין בשפתותיו ומראה באצבעו
 לזיו הכתוב אומר "ולא אותי קראת יעקב
 א קשיא "הא בפרק ראשון הא בפרק שני
 ד"ר ודברת בם "בם ולא בתפלה ודברת בם
 בם יש לך רשות לדבר ולא בדרבים אחרים
 כי אהא אומר ודברת בם עשה אותן קבע
 אל תעשם עראי אמר רבא "השה שיחת
 ולזין עובר בעשה שנאמר ודברת בם בם
 בם יעקב אמר עובר בלאו שנאמר "כל
 רב: **מתני**": דבקש להתנמנם פרחי כהונה
 רים לו אישי כ"ג עמוד והפג אחת על
 זמן השחיטה: **גמ'** מאי צרדא אמר רב
 ז מחוי רב הונא אומר קלא בבולי בי רב:
 על הרצפה וכו': ואמר רב יצחק על הדת
 מעסיקין אותו עד שיגיע זמן שחיטתו (וכו'):
 נבל ולא ככנור אלא כפה ומה היו אומרין
 בוניו בו מיקרי ירושלים לא היו ישנין כל
 ז לא תהא שינה חוטפתו תניא אבא שאול
 בר למקדש אלא שהיו חוטאין אמר אבוי
 הרדעא דא"ל אליהו לרב יהודה אחות דרב
 תני משיח והא האידנא יומא דכיפורי הוא
 אמר ליה הקב"ה מאי אמר אמר ליה
 לפתח

ה' הלילה. תגיא אבא שאול אומר
בתולות איבערל בנהרדעא ביומא

מיקירי ירושלים לא היו ישי
חוטאין, כדאמר להו אליהו
רבי, והקב"ה מאי אמר,

מסורת הש"ס

(א) שנת 15 ע"ס, (ב) (לחקן)
גמל, (ג) (מוספתה פ"א),
(ד) ברבות ט"ה, (ה) (ע"י)
בדורך ערך כס מ"י על
סוגיה 14, (ו) סוכה ט"ז
(ז) "ע"י חוס' מנחות
לז: ד"ה וכתה ט"ז,
(ח) ופרשת אחתקן ט"ז
(ט) (ע"י ט"ז בר"ק ב"ק
פז: ד"ה כימי וחוס' ב"מ
ח: ד"ה מ"ז), (י) (ע"י חוס')
קידושין ט"ז ד"ה דלחמ',
(יא) חוס' מנחות י"ז
ד"ה ויבאחמס,

תורה אור השלם

[illegible]

הנהגות הב"ח

(א) רש"י ד"ה שתדעו
בצדוקי. לתקן הקטורת
מבחורץ ילפת אחת:
(ב) ד"ה כס שם לך רשות
להשמיע: (ג) ד"ה נחמה
דדא מי אלנע שדדא
נחם לו:

מוסף רש"י

הא במרק ראשון.
פרשת שמע בני מונה
ברכות טז.
חולין. דברי הכל
ושמוק וסוכה כח.
כחונה. ילדים מהניס
(סוכה מט.)

תום' ישנים

והיו חולשים
מחשבותי מה
מזה שהיה של
והקדוש שיש
נכנס קודם לתי
מיהו ידיו נטו
יחמתה נטו ק
כמין רגל עגל
פרץ והתנבס וכל
אלה ייהי נחל
יאסלו זיוה
ידמות פני אדם
ותחנן דה הקו
ועשה כדמות
משה דשחנן מל
טרק בקלפי וד
שהי נכנס עמו
ואלו ולחם מרד

ת גם ולא נחפלה. פי' נקוטרם שהפלה נחש ועוד
שלמי ופרק היה קורא| יעד יש לפרש כדאמרין בפיר
יון מפתחו לפסלה: צדדא. פירש נקוטרם שהוא אף

מה"ג ימתחן כניד הקב"ה היה: ורבו
 שלום ומשיב מפני הכבוד יקן מפרש כי
 עסוקים במורה מפסידיו להקריב שמע